TAMIL NADU ARCHIVES LIBRARY

Acc.No:	178395	
Title:	[illegible]	
Vol:	No:	Month&Year:
Author:	[illegible]	
Year & Publication	1919; [illegible]	
Call No:	[illegible] 23:412 N19	
Total Pages:	16	
Missing Pages:	—	
Date of Lamination:	9/12/14	
Preservation Clerk Sign:	T.SENTHIL NAYAKI	
Remarks(if any):		
Librarian	[illegible] 9/12/14	

238

A

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

வெள்ளிமலை

கட்டளைக் கலித்துறையந்தாதி

போளுவாம்பட்டி

வித்வான். அங்கண்ண முதலியாரவர்களால்

இயற்றப்பட்டது.

கோயமுத்தூர்.

நாராயணசாமி முதலியாரால்

ப்பிக்கப் பெற்றது.

1919.

O23'417
N19
178395

சாற்றுக்கவி.

கலித்துறை.

கொங்கு நாட்டின்மே லெல்லையாய்க் கொழிமணிக்காஞ்சித்
துங்கமா நதியாதிய தோன்றிட மாசித்
தங்கு விம்மிதம் பலப்பல தன்னகங் காட்டும்
அங்கண் வெள்ளிடை யையனார் வெள்ளி வெற்பம்மா. 1

அத்தகுந் தலத் தண்ணலை யருந்தமிழ் மாலை
பத்தியாற் றொடுத் தணிந்தனன் பகருமங் கணப்பேர்
வித்தகன்னது விளங்கிடச் சுந்தர நாமத்
துத்தமன் பெரு விருப்பொடு முசாவினனாக. 2

தன்கு லத்தினால் தமிழ்மொழி தன்மொழி யதனால்
நன்குதன் சமயத்தினால் நாட்டினா லதனை
முன்குறித்த வாமுத்திரித் துலகினர்க் களித்தான்
இன்குணத்து நாராயண சாமியா மேந்தல். 3

இது கோயமுத்தூர் கலாசாலைத் தலைமைத் தமிழ்ப் பண்டிதர் ஸ்ரீமான் **அ. கந்தசாமிப் பிள்ளை** யவர்கள் கூறியது.

உ

சிவமயம்.

வெள்ளிமலைக்

கட்டளைக் கலித்துறை யந்தாதி.

காப்பு.

திருவினந் தாதியை வெண்மலை யார்க்குநான் செப்பவிய
லுருவினந் தாதியை வித்தரு வோங்கர வுத்தமனே!
தருவினந் தாதியைப் பாம்பூண்டி மேவுநின் றாளிதய
மருவினந் தாதியை வாக்கால் வழுத்தினேன் மானிலத்தே.

நூல்.

மலைமக ளுக்கொரு மாமணி வெள்ளி மலையுருவாய்
நிலைமக ளுக்கொரு நிற்சர மாய்பர நிர்மலத்தை
பலைமக ளாக்கமுஞ் செல்விமெஞ் ஞான வருணைலமுங்
கலைமக ளாற்றலுங் கல்வியும் வேண்டிக் கருதுவமே. (1)

கருதிக் கருதி மிகவு நொந்தேனென் கவலையின்னும்
பருதிக் கெதிருறும் பாலையைப் போனிதம் பற்றுவதால்
ஒருதிக் குனைவிட வாதரிப் பாரிலை யுண்மைகண்டாய்
வருதி குருமணி யேவெள்ளி மாமலை வானமுதே. (2)

வானத்தை யெட்டிக் கதிர்த்தேர் வழியை மறித்துமுச்ச
மானத்தைமுற் றும் வருத்தும் பொழில்வெள்ளி மாமலையின்
மோனத்தை மோன முடிவான மூர்த்தியை மோனமுத்தித்
தானத்தை யேத்துநெஞ் சேயுனக் கேதொரு தாழ்விலையே.

தாழ்வுறும் பொய்கொலை காமாதி மற்றுள சஞ்சலத்தில்
ஆழ்வுறும் பாடு மவதியுஞ் சொல்ல வளவிலையே
வாழ்வுறு மோவென் மயக்கறு மோசக மாயபந்தம்
வீழ்வுறு மோபுக லாய்வெள்ளி மாமலை வித்தகனே. (4)

வித்தைச் சமர்த்தி[illegible]மெல்லியர் காம விரகமதை
நத்தித் திரிந்தவ [illegible]பல நாளையு நான்கழித்தேன்
சித்தித்த சேவ[illegible]க் [illegible]லாக்கி வேண்டுந் திருவுதவித்
[illegible]ப் பாய்வெள்ளி மாமலைத் தற்பரனே. ()
தி[illegible] திரிந்தும் பிறரின் றகையிகழ்ந்தும்
அற்பரைப் பாடிப் புகழ்ந்து மளவா வரங்கைசெய்தும்
நிற்பதை விட்டுயர் சின்மய மாகிய நேயத்தையான்
கற்பது தோய்வ தென்றோவெள்ளி மாமலைக் கண்மணியே.
கண்ணுக் கினிய [illegible]வமு மேந்திக் கமலையைப்போல்
நண்ணும் பிறமட மாதரை யன்னைபோ லுனிலமும்
விண்ணும் புகழடி யாரைப்பி தாப்போல் விகற்பமின்றி
எண்ணுங் கருத்தவிப் பாய்வெள்ளி மாமலைக் கிற்பிறப்பே.
இற்புலி போலப் பதுங்கிப் பிடிக்கு மியமனைக்கண்
டற்பமென் றெப்படித் தப்புவ துன்பொன் னடிகளல்லால்
கற்பனை சுற்றம் பொருடுணை யோமிரு **கண்டகனை** *
நற்பத மேற்றிய வா! வெள்ளி மாமலை நற்சுவையே. (8)
சுவைதரும்போகமொன் றின்றிப்புவிதனிற்றோன்றலுற்றேன்
அவையெங்கு மிவிரு மாதிமெய்ஞ் ஞான வமைவுமற்றேன்
சிவையு பறந்தன ளியுந் துறந்தனை சேயெனுஞ்சொல்
நவையுற்ற தோவெள்ளி மாமலை மேவு நவமணியே. (9)
மணிமா தவரு முனிவோரு மற்றுள வானவரும்
பணியார்ந்த பூசைவி ழாவுந்த வங்களும் பண்ணுதற்குக்
குணியாப் பெருநிழ றந்தவர் தம்மைக் குளிர்விக்கவோர்
கணியாய்ப் பிறந்தில னேவெள்ளி மாமலைக் கானகத்தே. ()

---

* மிருகண்டு முனிவன் மைந்தனுகவின் மிருகண்டகன் என ஈங்குக் குறிக்கப்பட்டது. இவனை மார்க்கண்டேயன் என வழங்குவர்.

கானக் கொடிச்சியர் பஞ்சரம் பாடிக் களிக்கவெகு
மானக் குறவருந் தொண்டகங் கொட்டி மகிழ்ந்துலவும்
தானக் குறும்பொறை சூழ்வெள்ளி மாமலைத் தண்டலையில்
ஞானத்தி னற்சிவ யோகத் தமர்ந்திடு நாளெதுவே. (11)

நாளை யவத்திற் கழித்துவிட் டேன்பல நட்டணைபொய்
வேளைக் குறுபகட் டும்பிலுக் காதிய வேடமுற்றுன்
றாளைத் தொழுதிலன் றன்னை யறிந்திலன் றாழ்பிறப்பின்
கோளைத் துணைப்பிடித் தேன்வெள்ளி மாமலைக் கொற்றவனே.

*கொற்றக் கொடுமுடி சென்றுகண் டேன்பொன்னிக்கூலமதிற்
பெற்றக் கொடிமகு டேசனை அம்மை பிதாமகனை
மற்றை யாவனைச் செல்வனை யும்வெள்ளி மாமலையின்
பொற்றைக் கடுத்த பதிநான் வதிந்தவோர் புண்ணியத்தே.

புண்ணாகி நொந்தழு மேழைக் கிரங்கிமால் போதனும்பர்
கண்ணான கந்தன் வயிரவன் வீரன் கரிமுகவன்
பெண்ணான வம்பிகைத் தாயுடன் வந்தென் பிணியனைத்தும்
விண்ணாளும் வெண்மலை யாயொழித் தாட்கொள வேண்டுவனே.()

வேண்டாப் பிணியும் விரும்பா நரையொடு மேலவர்க்கும்
தாண்டா விறப்புந் தவிராக் கிழமுந் தவிர்த்துலகில்
மாண்டார் பிழைக்கும் மகிமையும் வாய்ந்த மருந்தெனவோர்
பூண்டாய்ப் பிறந்திலனேவெள்ளி மாமலைப் பூமியிலே.(15)

பூமிக்கு வெண்மலைப் பூண்டியி லோடும் புனற்படிந்து
நேமிக்கு மம்பல வாணனைப் போற்றி நிமலசிவ

---

* இவ்வந்தாதியை யியற்றி வருமிடைத் தறுவாயிற் றிருப் பாண்டிக் கொடுமுடி தரிசிக்க நேர்ந்தமையால் அதனை யீண்டுக் குறிப்பிட்டுக் கூறலாயிற்று.

காமிக்கு மானே முகனுக்கு மற்றுங் கருதுகின்ற
சாமிக்கு முன்சஞ்ச லஞ்சொல்லு வாயவர் தாட்பணிந்தே-
தாளா லுதைத்தும் பிரம்பா லசைத்துந் தனுசிலையால்
மாளா தடித்த மடிபிடி யாளரை வாழ வைத்தாய்
ஆளாக வல்லும் பகலுனேப் பாடு மடியரையேன்
வாளா மயங்கவைத் தாய்வெள்ளி மாமலே வாழ்மலரே. (17)
மலமாண வத்தி லனுதியி லாழ்ந்து மயங்குமெனே
வலமாயை கொண்டு தனுவாதி தந்து மலர்த்தியநீ
பலமான பந்தத் தழுத்துமென் பற்றையும் பாசத்தையும்
உலவாது விட்டதென் னேவெள்ளி மாமலே புன்னமுதே. ()
உன்னருட் கொண்டு நிகழொரு செந்துக் குரைபணித்தால்
என்னயர் விந்த விடநிற்கு மோவிதை யாரறியார்
இன்னமு மென்னேக் குரங்காட்ட மாட்டுதற் கெண்ணுவையேல்
பின்னதற் கேதுசெய் வேன்வெள்ளி மாமலேப் பெருமுதலே-
முதலாம் பொருளு மதுவிது வென்னு மூடருக்கு
நிதமா மநாதி வெளிநீ நிறைந்தெங்கு நிற்பதினல்
சிதமுத்தி யாவுஞ் சிவமய மென்றுதஞ் சிந்தைகொள்ளா
மதப்போ ரடாதென் றியம்புவேன் வெண்மலே வாழ்பரமே-
வாழுங் குறத்தியர் செந்தினேக் கானம் வருங்கிளியைக்
காழுங் கவணெடுத் தோச்சக் கழன்றுதுங் கைவளையை
வீழுங் குரங்கெடுத் தோடத் தொடர்ந்துபின் மீட்டுமள்ளர்
சூழு மெழில்வெள்ளி மாமலேக் கேகிந் துதிமனமே. (21)
துதியாத தப்பிதந் தோன்றுப் பெருப்பவந் தொல்லுரையை
மதியாத பாதக மாருத தோதக மானவரில்
வதியாத வஞ்சக மாதிய தீவினே மாற்றவொரு
கதியாய்ப் பிறந்தில னேவெள்ளி மாமலே நாட்டினிலே. (22)

காட்டமுங் கைகா லவயவ முற்றுநன் னட்பின்மும்
வாட்டமெய் தாமற் புரப்பா யறம்பொருண் மற்றவின்பும்
வீட்டையு நோயற்ற வாழ்வு வசீகர வீரியமேம்
பாட்டையுந் தந்தருள் வாய்வெள்ளி மாமலைப் பாவலனே.

பாலிக்கு மாலும் படைத்திட்ட வேதனும் பார்த்தறியா
நீலிக்கு நாயக மேவெள்ளி மாமலை நேருறவே
தாலிக்கு மேனைத் தகைமைக்கு மாகிய தையலரில்
வேலிக்கு வைத்தமுட் டைத்ததொத் தாரென் விதிவசமே

விதியற்ற வென்னை விலகாத தீவினை வேனிலவித
துதியற்ற ஞானியந் துய்த்ததென் றுலகைச் சொல்வதென்னே!
மதியற்ற மூடனை வாழ்வித்தி டவெள்ளி மாமலையாய்
கதியற்ற காலமீ தேனும்வந் தாள்வதுன் றண்ணருளே. ()

அரும்பா தவங்க ளடர்வெள்ளி மாமலை யையவுன்றுள்
விரும்பாத பேய்க்கென் விதியைநொந் தேனிதம் வேண்டிவந்த
பெரும்பாதகக்குலைக் கேதுரைப்பேன்பழிபேதைநெஞ்சம்
இரும்பாத லாலிவை யெல்லாம் விழைந்தன வென்மயக்கே.

மயங்காம விப்பிர பஞ்சத்தி லாழ்ந்து வரும்பிறப்பை
முயங்காம வீரப் பசையற்ற பாவியர் மோகவின்பத்
தியங்காம லுய்வதற் கெப்படி யோவரு மென்றுமனம்
வயங்காத தென்னைநல் வெள்ளி மாமலை வசக்கொழுந்தே.

வசமொன்று மில்லைத் துயரோ கொடியது வார்த்திகங்கை
வசமொன்றி நின்றது நோயோ மிகுத்தது மாயவுடல்
வசமொன்ற லற்றது நீயிந்த வேளையில் வந்துபா
வசமொன்ற வாண்டருள் வாய்வெள்ளி மாமலை வாசகமே.

வாசந் திகழ்வெள்ளி மாமலைமீது மறையுணர்ந்த
கேசம் பெறுநரை சேர்த்தவ யோகர் கிளருளத்தே

மாசகற் றும்மணி சிந்தா மணிநல்ல மாற் றுயர்ந்த
பாச மகற்றுஞ் சிவமணி யுள்ளுவர் பற்பலரே. (29)
பற்குனன் பாசு பதம்வேண்டு நாளுற்ற பண்டமரில்
விற்சரம் பூட்டு மிடம்பூண்டி யென்பர் விரதியவன்
கற்பிற் கலைந்து விழுமிட **மாண்டி** களையதற்குத்
தெற்குள **முத்தி குளம்**வெள்ளி மாமலைத் தேசகத்தே. (30)
தேசகற் பௌதிக வாதனை யற்றுநற் சிந்தைகொள்ளாப்
பாசக ரேறு நிரயமு மற்றுப் பழிநிகழ்த்தும்
நீசகர்க் காகிய கூற்றமு மற்று நிராமயமாய்
மாசற நிற்ப தென்றோ வெள்ளி மாமலை மன்றதிலே. (31)
மன்ற லம்பும்வெள்ளி மாமலை யீசனை வாழ்த்துநிலை
நின்றறி யேனெழுத் தைந்தறி யேன்றொழு நேயமெல்லாம்
தின்றலை நாடித் தெரிவைய ரல்குலைத் தேடுதற்குச்
சென்றலைந் தேனென் வினையிந்த வாறு திரும்பியதே. (32)

திருவெள்ளி மாமலை மீதுதேய் **வீகமார் தீபவதி**
மிருதசஞ் சீவி சூதக் குழிசோதி விருட்சமகா
தருவைந் தலையகி பொன்மணி சேர்த்துச் சமைத்தவொரு
அருமைத் தனிமண் டபமுள வற்புத மானதுவே. (33)
ஆனந்த மென்ப தறியேன் சிறிது மருந்துயர்கொண்
டீனந்த வாம லழுந்துகின் றேன்வினை யென்னிலது
தானந்த மாவதென் றோகடைத் தேறுந் தருணமின்றோ ?
வானந்து வெண்மலை யாயென்று திரு மனத்துயரே. (34)
மனநினை வற்று மதியாமை யற்று மயக்கமற்றுச்
சினந்தனை யற்றுச் செகமாயை யற்றுச் செயலுமற்றுச்
சனசங்கை யற்ற சதானந்தர் றொழுஞ் சமுகமெனைக்
கனம்பெறச் சேர்த்தருள் வாய்வெள்ளி மாமலைக் கற்பகமே_

கற்பித மார்வெள்ளி மாமலைப் பக்கங் கலைபயின்ற
நற்புகழ்ச் சேடன் பிரதிட்டை செய்தநா தேசனையும்
சிற்பரை யான திருமுத்து வாழியாந் தேவியையும்
பொற்பொடு போட்ட எழுவப்பக் கண்டடி போற்றுமினே.
மின்னும் பிரபஞ்ச மாமடுச் சேற்றினில் வீழ்த்திமட
மின்னார் விழிவலைக் கேகுறி வைத்தெனை விட்டுவிட்டால்
பின்னார் தொலைப்பவ ரிப்பெரும் பாதகப் பேரயர்வென்
றன்னுமை யார்பிழை யோ? வெள்ளி மாமலைக் கோர்தனியே
தனியான வுன்னைத் தனியே யிருந்துச் [illegible]ரிப்பதற்குச்
சனியான பாச விருள்வந்து வந்து நடுக்குதையோ!
கனியான வுன்னளி காட்டி னல்லாலென் கவலைசற்றும்
குனியா துயர்வெள்ளி மாமலை மேவிய குஞ்சரமே. (38)
குஞ்சரம் பொய்கை குடைந்திடு மோலமுங் கோகிலங்கள்
பஞ்சர மீண்டு படித்திடு பாடலும் பத்தரினம்
செஞ்சர ணம்புக ழோதையுஞ் சேர்ந்து செவிபுகுந்தால்
நெஞ்சரந் தைகெடு மேவெள்ளி மாமலை நேருதற்கே. (39)
நேரிற் றனஞ்சயன் மாதவச் சூழலு நீதிபரன்
போரிற் புளிஞனைப் போலடி பட்டதும் போனவைவர்
பாரிக் குயிலோடு பள்ளிகோள் பாறையும் பாய்நறவம்
* ஏரிக் கரைததும் பும்வெள்ளி மாமலை யேறியவே. (40)
ஏறும் பணைமுலை மின்னார் விழைவினுக் கீடழிந்த
பேறுஞ் சிறுமையும் பேசப் பழிப்பவர் பேசலுற்ற
தூறும் பழிபவம்தோன் றும்பிணி முதற்றுன்ப மெல்லாம்
ஆறும் படியருள் வாய்வெள்ளி மாமலை யப்பவற்கே (41)
அப்பனை வெள்ளி மலைமீ தமர்ந்த வருங்கனியைச்
செப்புமெய்ஞ் ஞானியர் தேக்கற் றருந்திய தெள்ளமுதை

* ஏரிகரை யென்பது எதுகை நோக்கி யிரட்டித்தது.

ஒப்பனை செய்து விழிநீர் பெருக்கி யுடல்சிலிர்க்க
எப்பொழு தென்மன மோயாம லுள்ளி லிருத்துவதே. ()
இருத்தி யுரைத்து மகளே தெளிந்திலை யெவ்வுயிர்க்கும்
அருத்தி யலகில வண்ட மெலாநிறை யண்ணலுநின்
கருத்தின் படியிணங் கானவன் றன்னைநீ காணவென்னால்
பருத்திடுஞ் சீர்வெள்ளி மாமலைக் கோர்சந்து பார்த்தனுப்பே
அனுப்ப வுனக்கொரு தூதுரைப் பேன்புல னைந்தைவிடு
பனித்தெழு குற்றங்கண் மூன்றையு மேவிடு பற்றைவிடு
அனைத்தும் விடுத்[illegible] னீயுமடங்கிடி லாரணங்கே!
உனக்கு வசப்படு வான்வெள்ளி மாமலை யுத்தமனே. (44)
உத்தான மிட்ட விறகாகி யாதோ ருயர்வுமற்றுச்
சத்தான ஞான பலனற்று நின்னரு டானுமற்றுப்
பித்தான பேதையைப் போலலைந் தேனிந்தப்பேய்க்குமொரு
முத்தான வாழ்வெய்து மோவெள்ளி மாமலை முன்னவனே.
முன்னைப் பவத்துறு சஞ்சித மூட்டையை மூடிவைத்துப்
பின்னைப் பவம்பழி வேண்டின செய்து பிணைத்துவிட்டேன்
என்னைத் தொடர்வன எத்தனை யோவினை மென்றுருகி
உன்னைத் துணையடைந் தேன்வெள்ளி மாமலை யுள்ளுறவே.
உறவான சுற்ற மனை மைந்தர் செல்வ முடம்பனைத்தும்
திறமென்று நம்பிப் பவந்தோறும் பட்ட சிறுமைமுற்றும்
அறவே மறந்த வசடனை யுன்னடிக் காட்படுத்தி
இறவாத வீடளிப் பாய்வெள்ளி மாமலை யிங்கிதமே. (47)
இங்கெமை யாள்வது மும்மல மற்ற விருமலத்தின்
அங்கம் பெறலென் றிவையுறும் பாசமொன் றுயிருந்தும்
சங்கமில் சிவனைப் பற்றிய தென்னை? தயாபரநற்
றிங்களைச் சூடிய வா! வெள்ளி மாமலைத் தேன்கடலே. (48)

தேனக் தலர்குழ லம்மைபங் காளநற் சிற்சபையில்
ஆனந்த நர்த்தன மாடிய சிற்பர னலமர்ந்தே
வானக் தவழ்வெள்ளி மாமலை யீசன் மலரடிமெய்ஞ்
ஞானக் தணந்துள மாயப்ர பஞ்சமே ஞடுவதே? (49)
நாயேன் படுந்துயர் சற்றல்ல வேயென் னலிவுகண்டால்
பேயே கரைந்திரங் கும்வெள்ளி மாமலைப் போரசே
நீயே யறியா தனவில்லை நான்சொல நெஞ்சிலில்லை
தாயே யுனதரு ளேனிந்த வாறு தவறியதே. (50)
தவமில்லை யேனு மிரவும் பகலுமுன் சந்நிதிக்கே
நவலுற்ற வென்முறை கேட்கிலை யோசெவிநோற்பவர்க்குச்
சிவமுற்ற வெள்ளி மலைத்திரு வே!யென் செயலனைத்தும்
அவமுற்ற தேயிதை யாரொடு சொல்லி யலறுவதே. (51)
அலரிக் கெதிருறு மாச்சியம் போலுன் னருட்கலந்தால்
உலமொக்கு மென்மன மோடவென் செய்யு முபவினையால்
பலம்பெற்ற பந்தம் பகையென் செயுஞ்சக பாசநல்கும்
மலமென் செயும்வெள்ளி மாமலை மேவி வரும்பதியே. ()
பதிபசு பாசத்தை நானு விதமாய்ப் பகர்வரவர்
விதியறி யேனுள நம்புவ தென்னெனின்? வெள்ளிமலைப்
பதியே யெனைப்பல வல்லலி லீர்ப்பது பாசமதை
நிதியாய் நுகர்பவ ஞனிவை யாள்பவ னீயென்பதே. (53)
வாழு மெனைவந்து வாதிக்குந் தீவினை மாய்த்தொடுக்கும்
ஊழி நடத்தற் குறுபடை யோபுர மொன்றிரண்டை
வீழ வெடுத்த சிறுநகை யோவுயர் வெற்பினங்கள்
சூழக் கிளர்வெள்ளி மாமலை யாயெதைச் சொல்லுவதே. ()
சொல்லிய வெள்ளி மலையாய்ப் பசுக்களைத் தோய்ந்துநிற்கும்
புல்லிய பாசஞ் சடமெனிற் றூனே புகுதலில்லை

அல்லலிங் காழ்வதி [illegible]தெனி லொப்பா தனுதியெனில்
செல்லலில் முத்தியி [illegible]லெவ்வாறு தோய்வுறுஞ் செப்பியதே-
செப்பிளங் கொங்கைப் பாவைதா தாகியுஞ் செங்கரத்தால்
[illegible]ப்பரை யேந்தியுந் [illegible]தொண்டரைக் காத்தகவுரியனீ
[illegible] [illegible]மலையாதி யென்றெனன் னடல்வறுமை
வெப்பற்று வாழ்வதற் கின்றுநா னுன்கழன் மேவியதே. ()
மேவிப் படர்முலை மின்னு ரிடும்பணி வேண்டியலைந்
தாவிக் குறுகுயி லேமயி லேயென் றடிமையுண்ட
பாவிக் குன்தருள் [illegible]லிக்கு மோபழு வத்தனங்கள்
தாவிக் குதிமடு சூழ்வெள்ளி மாமலைத் தாங்கானே. (57)
தாவளந் தண்வளஞ் சூழ்வெள்ளி மாமலைச் சாரலிற்சி
சாவள மாடக் களிவண்டு பாடக் கருங்குயில்கள்
மாவளங் கூறு மணிப்பேரை மாநகர் மன்றி லுற்றுப்
பாவளம் பாடுமின் பட்டிப் பிரான்பச்சைப் பார்ப்பதிக்கே.()
பதிபல வெள்ளி மலைமீதி லோடையும் பாற்கிணறும்
நதிபல சர்க்கரை யாறுள பாபவி நாசமுள
நிதிபல நாறு மணியுள வாழ்க ணிகுஞ்சமுள
எதிபல காஞ்சி நதியுள செல்வீ ரிவைதெரிந்தே. (59)
தெரிந்தே னறிகுறி யாய்வெள்ளி மாமலைச் சென்னிசென்றா
கரியா னனனைக் கடம்பனை யம்மையைக் கன்னியரை
விரிபூத மைந்தி னபிதான முற்று விடயநுட்பம்
பிரியாத பேரொளி யாம்பஞ்ச லிங்கப் பிழம்பினையே. (66)
பிழையற்ற செல்வமும் வேண்டும் பெருமையும் பெற்றிகளும்
குழைவுற் றளித்தருள் வாய்வெள்ளி மாமலைக் கோமளமே
உழையுற்ற நேமியிற் புல்லரு மெள்ள வுணர்வழிந்து
விழைவுற்ற போகமுங் கெட்டுநின் றேன்வினை கெட்டதுவே-

கெட்டு மறிவிலை சொல்வதை நெஞ்சமுங் கேட்பதிலை
விட்டுப் பிடுங்கிய வானரம் போல விழிக்கலுற்றேன்
மட்டுப் படாவெள்ளி மாமலை வாழு மரகதநீ!
தொட்டுத் தெரித்திடா வென்வித்தை முற்றுஞ் சுகமிலையே.

சுகமா கியவெள்ளி மாமலை யேறித் தொடர்வழியில்
யுகமா மரசம் பலஞ்சித்தர் மாமுழை யூதமிளைப்
பகலுமம் போதிதிட் டங்கைதட் டுஞ்சுனை யாய்ந்தகன்று
மகமாறு மாண்டி களைதீர மாடவும் வம்மின்களே. (63)

வனத்திற் படுகுழி கண்டஞ்சி யோடி யரும்பிடியை
யினத்துக் களிறதற் தாற்றி யணைத்தக வின்புழக்கும்
புனத்துத் துத்துறைவெள்ளி மாமலையீசனைப்போற்றிநின்றேன்.
மனத்துத் துயர்களைந் தென்றுநா னின்புற்று வாழ்குவதே.

வாழ்வற்ற மூடனை வாழ்வுறச் செய்தென் மனவெளியில்
தாழ்வுற் றமர்ந்து சதானந்த மாகிய தன்மயத்தை
ஆழ்வுற்ற றியும் படியருள் வாயண்ட கோளமெங்குஞ்
சூழ்வுற்ற சின்மய மேவெள்ளி மாமலைச் சொற்சுகமே. (65)

சுகமில்லை சுற்றந் துணையில்லை சொல்லும் பொருளுமில்லை
அகமுந் தளர்ந்தது தந்தையுந் தாயு மாற்றலுடை
மகவும் பினுமுள வாழ்வு முனையன்றி வாய்க்கவில்லை
மிகவும் மெலிந் தயர்ந்தேன் வெள்ளி மாமலை மெய்ப்பொருளே

பொருளைப் புசிக்கும் புலனைந்து காட்டிநேர் போகமெல்லாம்
மருளைப் பிணைத்து மறைந்தருந் தச்செயு மாமணிநீ
அருளைக்கொடுத்தபின் ஞானற்ற போதத்தை யார்பெறுவார்?
இருளைத் துறந்தவ னேவெள்ளி மாமலை யின்றுணையே. (67)

இன்றல்ல வேயுனக் காளான கால மெனைமறந்தால்
நன்றல்ல வில்லையுந் தொண்டையுங் கைவிட்ட நாயகர்க்கே.

ஒன்றல்ல வேபழி யூரேநகைத்திடு மோதிமங்கள்
மன்றலம்போருக மேதுஞ்சும் வெள்ளி மலையவனே. (68)

மலைவுற் றயரவோ வைத்தனை வெள்ளி மலைப்புகழே!
அலைவிற் குடிலையி லான வசுத்தமா மாயைதரு
கலைதரு மூலப் பகுதியிற் ரேன்றசங் காரமதில்
நிலைகொடன் மாத்திரை தந்தபூ தச்சக நேயகத்தே. (69)

நேயத் துறைதெரி யும்பெரி யோருன் னிலையறிந்து
மாயப் பிரபஞ்ச வார்த்தையை விட்டனர் வாய்குலைக்கும்
நாயொத்த மேதி[illegible]னேனதுசெய் வேன்சுடர் நந்தமுத்தம்
வேயற் றரைமயங் கும்வெள்ளி மாமலை வேந்தியனே. (70)

வேதா வரிமுதல் நாதர் தொழும்நல்ல வெள்ளிமலை
நாதா நலிந்திடிற் கைவிடே லென்வினை நாள்பலவும்
மாதா கருக்குழி தூர்க்கவுங் காலன் வசப்படவும்
தாதார் புழுமலக் காயத்தை யேற்கவுந் தந்ததுவே. (71)

தந்த மலைக்குத் தகுமிட மாகிய தண்டலைசூழ்
எந்த மலைக்கு முயர்வெள்ளி மாமலை யீச்சுரனை
நந்த மலைக்கு நடுவய்க்கும் வினையா னைந்துடலின்
பந்த மலைக்கும் பதங்களைப் பாடிப் பணியுமினே. (72)

பண்ணுந்தொழிலெலா நீயன்றி யானென்றும் பண்ணவில்லை
எண்ணுந்தொழிலெலா நீயன்றி யானொன்று மெண்ணவில்லை
அண்ணும் பயனைப் புசிப்பதற் கென்னை யமைத்திடரால்
கண்ணுப் படிவருத் தாய்வெள்ளி மாமலைக் கண்ணுதலே. ()

கண்ணார் மணியே! கருத்தே! கருத்தின் கலைப்பொருளே!
நண்ணார் புரத்தை நகையா லழற்றிய நற்றகையே!
எண்ணா தறிந்தறி யாதடி யேன்செயு மெப்பிழையும்
தண்ணுய்ப் பொறுத்தருள் வாய்வெள்ளிக் குன்றத்தயாநிதியே

தயிரிய மாக வருக்கைக் கதலி தருங்கனியை
அயிலக் கொடுத்துக் கருவிள மந்தியை யாதரிக்கும்
ஒயிலைப் படைத்த குரங்கினங் கூடி யுலாவியதென்
கயிலைக்கெனெஞ்சமும் வார்த்தையுஞ்சென்றன காதலித்தே
காத்தா வுனக்கொரு தாழ்வில்லை நீயெனைக் காப்பதுகை
நீத்தாற் கருணை கரனெனுஞ் சொற்பொரு ணிற்பதில்லை
ஆத்தா ளகன்ற குழவியைப் போலு மவதியற்ற
கூத்தாடி போலலைந் தேன்வெள்ளி மாமலைக் கோமளமே. ( )
கோமள வெள்ளி மலையா னடிக்கெங் குறைமுழுதும்
பாமலர் மாலையிற் சேர்த்தணிந் தோமினிப் பாழ்நரகம்
எமனு மில்லை யிருவினைத் துன்பிலை யேழைநெஞ்சே
ஆமல பாகமு மாகும்பரசுக வாக்கமுமே. (77)
ஆக்கிய வைந்தொழிற் காம்படைப் பாக்கி யளித்தமர்த்திப்
போக்கி விடுத்திடும் பொன்வெள்ளி மாமலைப் பூரணனீ!
ஊக்குமென் றீவினைக் கஞ்சுவ யேலதை யுன்னையன்றி
வீக்குவ ரார்துரையே மன்னி லும்விண் வெளியிலுமே. ( )
வெளியான வெள்ளி மலையனைப் பற்ற விவேகமெனும்
மொளியாற் படுத்தியுள் ளன்பெனுந் தாம்பாலுறப்பிணைத்துத்
தளியா மனத்திற் றனைபலிட்டா லன்றித் தாபமொன்றும்
தெளியாதெனவறிந் தேனொருதந்திரஞ் சிந்தைகொண்டே
சிந்தனை யுன்கழற் காக்கிய தொண்டனைச் சீருறுத்தி
வந்தனை யேற்றருள் செய்தநின் நன்றியை வாழ்த்திமிக்க
மந்திர வைந்தெழுத் தன்புட னோதுவன் மாறுமிகு
பந்தனை நீத்தென்னை யள்வெள்ளிக் குன்றிற் பரசிவமே. ( )
சிவத்துதி யேமெய்த் துதியென் றுலகினர் தேர்மொழியை
அவத்தினை யாக்கிடு மல்லவி னீங்கிநீ யாய்மனமே!
தவத்தினர் போற்றுநற் றயிவண் மாமலைச் சார்பகத்தே
பவத்தினை விட்டிநல் வீடளிப் பானப் பராபரனே. (8)

பரமாத ரங்கம் பரிந்தே நலிந்துநற் பண்புமிகப்
பரமாத ரங்கம் பரிணமித் தேங்கும் பதிதனெற்கும்
பரமாத ரங்கம் பரிநாம மாதிமேம் பாடளித்துப்
பரமாத ரங்கம் பரிகரிப் பாய்வெள்ளிப் பாதவனே. (82)
பாதங்களைப்பண்டு போற்றிப் பணித்திட்ட பண்ணவர்க்காய்ச்
சீதங் களைந்தெழு வெவ்விட முண்டருள் செய்தவையா
ஏதந் தவிர்த்துயர் வெள்ளிப் பிறங்கல்சே ரின்புருவ
போதந் தனங்கல்வி யாவுந் தருவதுன் பொன்னடியே. (83)
பொன்னடிக்கே தொண்டு செய்துன் கருணைப்புணரியிற்றோய்ந்
தின்னடி யார்திருக் கூட்ட நடுவி லிருப்பதல்லால்
மின்னிடை மாதருக் கேவல்செய் கின்றவிம் மேதினிவாழ்
புன்னடை யார்மதி யென்வெள்ளி மாமலைப் போதகனே. ()
போதகஞ் சேர்வெள்ளி மாமலை மேவிய புத்தமுதே
தீதக மாதர் தருஞ்சுக மாதிய சிந்தைசெயார்
சாதக மேவிய நின்னடி யாரெனச் சாற்றுவரே
லேதகங் கொண்டுரைப் பேனவர் தன்மை யிருநிலத்தே. ()
இருநிலஞ் சேர்வெள்ளி மாமலை மேவிய வீசவிங்கு
தருதி யருளெனக் கண்டும் பெருவித் தடியுடலைப்
பொருதும்புனலிடைவீழ்த்தியும் பேக்குவன்போக்கிடிற்பின்
னரிதிப் பிறவி யெதுவருமோவென பஞ்சுவனே. (86)

அஞ்சுஞ் செயல்களை யஞ்சா தியற்றுமார்நெறியை
நஞ்செனத் தள்ளவுங் கற்ற மனத்தின் நடிப்படங்கப்
பஞ்செனத் தீயி லிதையிட் டெரிக்கினும் பார்த்திருப்பேன்
மிஞ்சவி ரக்கங்கொ ளேன்வெள்ளி மாமலை விண்ணவனே. ()

விண்ணவ னுநின் னிணையடி மேவிவிரும்பிநிதம்
எண்ணி மனங்கனி கின்றவ ரல்லாலிருங்கடல்சேர்
மண்ணி லுளபல புத்தக மோதினும் வானுலகம்
நண்ணுவ ரோவெள்ளி மாமலை யேசங்கள் நன்னெறியே.()

நன்னெறி நின்றரு நாமந் தனைமுறை யாய்நவில
இன்னல் தரும்பிணி யூரைவிட் டோடிடு மென்றுலகிற்
பன்னுவ ராற்க ளெலாம்வெள்ளி மாமலைப் பண்ணவனீ
தென்னுள மென்னிக் களித்துத் தருக்கிய தெம்மிறையே.
இறையே யெனப்பணிந் தோர்சில தேவரை யேத்துகின்றோர்
கறையே மிடற்றில் விளங்கிடுந் தன்மையுங் கங்கையுறு
மறையோர் திருமுடி மீதிந்து வைத்தது மாய்கிலரே
மறையே புகழ்வெள்ளி மாமலை மேவிய வானவனே. (90)
வானமு தார்கனி பாகுகற் கண்டு [illegible]ரினிமை
யானநற் றேனிவை யென்னரு சித்திட வன்பருக்காய்
ஏனமு மன்னமுந் தேடியுங் காணா விறைவ வந்துன்
ஞான மளிக்கின் றனைவெள்ளி மாமலை நல்விடத்தே. (91)
நல்விடஞ் சேர்ந்தெழில் யோகத் தமர்பவர் நல்வினைக்கம்
புல்லிட வோவறி யென்பத்தி மார்க்கம் பொருந்தவெண்ணில்
கல்லியல் வன்மை யுறுமனஞ் சற்றுங் கரைதலில்லை
எல்லியல் மாமலை யீசவென் கொண்டரு ளெய்துவனே. (92)
எய்துநின் னன்பரைத் தள்ளவுந் தீமையை யெண்ணவுநீ
செய்த வுலகிற் செயவற் றாயெனத் தேர்செருக்காற்
பெய்துரைத் தேனிரு குற்ற முனக்குமிப் பேருலகில்
உய்திறஞ் சேர்வெள்ளி மாமலைத் தானத் துறுந்தவமே. ()
உறுமா மலரைப் பூவென வுன்னு முணர்வுபெறு
தறுநா ளடுக்கக் கணையென் றெய்மத [illegible]
செறுநீ றெனவுற நற்றுணை விட்டெ[illegible]தவனை
யறிவார் தெரிமுன் மாமலை மேவிய வா[illegible]ரசே. (94)
அரசாங் களிறுற்ற துன்பந் தவிர்[illegible]தை யாய்ந்துசில்லே
பெரிதா யுரைப்ப ரதுகூப் பிடுபெ[illegible]ப் பெற்றதன்னை

83-முதல் 100—வரைக்குமுள்ள இப்பாடல்கள் ஈரோடு ம[illegible]ஜன ஹைஸ்கூல் தமிழ்ப்பண்டிதர், [illegible]மான், ஈ. அப்பாவு முதலியாரவர்கள் பாடித்தந்தவை.

வீரிவா புணர்பவர் மண்சுமந் திட்டநாள் மேவுசெயல்
அரிதே யெனப்பணி வார்வெள்ளி மாமலை யையனையே. ()
ஐயநீ யென்னை மறக்கினு மெல்லா மளித்திடுநின்
செய்ய வருள்மற வாதெனு முண்மை திகழ்வதனால்
உய்ய வகையினி யெற்குள தென்ன வுளமகிழ்ந்தேன்
வையகஞ் சேர்வெள்ளி மாமலை மேவிய மாணிக்கமே. (96)
மாணிக்க வல்லியென் னம்மைநின் பங்கில் வளர்வதனால்
பேணிக் கருதுநின் னடிமையெவ் வாறு பிழைசெயினும்
நாணிப் பழிக்கொளா தரிப் பீரென நம்பினன்யான்
சேணிற்பொலிபொழில் வெள்ளிநன் மாமலைச்செங்கரும்பே.
கரும்பே யெனக்கனிந் தின்னிசை பாடிக் கருதிடுசீர்
இரும்பே யனையவென் னெஞ்சகத் தில்லையெந் நாளுமுன்னை
விரும்பே னெனினும் வலியவந் தாளுநின் மேதகுசீர்
தரும்பே ரருள்விடு மோவெள்ளி மாமலைச் சத்தியனே. (98)
சத்திய லோகத் துறைகின்ற நான்முகன் றன்சினக்க
எத்திற மாகிய குற்ற மிழைத்தன னிவ்வுலகில்
முத்தி தருவெள்ளி மாமலை மேவுநின் முண்டகத்தாட்
பத்தி செயாதலை நெஞ்சகத் தோடென்னைப் பண்ணினனே. ()
பண்ணிய குற்ற மளவிலை யேனும் பகர்சுதரை
மண்ணில் விடுத்திடு பெற்றவ ரில்லையிவ் வாய்மையைநீ
எண்ணி யளித்திட வேண்டின னின்றே விழிவுமையே
நண்ணி[illegible]ள்ளி மலைவள ரெங்கள் நவரசமே. (100)

Sivarah[illegible]sya[illegible]n Press Madras.